

Ensio Akseli Lehtonen oli suomalainen helluntailiikkeeseen kuulunut saarnamies, kustantaja, toimittaja ja kirjailija. Hän käytti myös nimimerkkejä Eno ja Ensio-setä. Lehtonen perusti vuonna 1942 Kuva ja Sana -nimisen kristillisen kustantamon ja toimi pitkään kustantamon johtajana. [Wikipedia](#)

Syntyi: 30. kesäkuuta 1906, Taivassalo

Kuoli: 6. kesäkuuta 1971, Kerava

Kirjat: Israelin toivo: Israelin toivoa toteamassa Israelin teillä

Teh. väri: VH.n

Oppimassa Paimenesta Valkean Karitsan kappelissa - osa 2 (Leo Meller, blogi, 30.6.2021)

KOSKA Jeesus on laumansa parhainta etsivä hyvä paimen, se takaa, että Hänen laumassansa on hyvä olla.

[Jeesuksella on vain yksi lauma.](#)

Jeesuksen tahto on laumansa jäsenten välinen ja keskinäinen yhteys.

Kysymys kristittyjen yhteydestä on [vakava kysymys](#).

Jeesus puhui tästä aiheesta ylimmäispapillisessa opetus- ja rukousannissaan ennen ristille nautitsemistaan.

Jokainen käsittää, ettei tuossa tilanteessa tuona ajankohtana voinut tulla kysymykseenkään muu kuin hyvin vakava ja tärkeä.

Jeesus yhdisti toisiinsa vain kaksi asiaa: samalla kertaa, kun Hän rukoili opetuslastensa taivaaseen pääsyn puolesta, [Hän myös rukoili heidän maanpäälliseen vaellukseensa liittyvän keskinäisen yhteyden puolesta.](#)

Uskovalle yhtä tärkeä asia kuin lopullinen taivaaseen pääseminen on siis yhteys toisiin kristittyihin vielä maallisen vaelluksemme jatkuessa.

Kumpikin aihe ja asia oli ristille menevän Jeesuksen sydämellä.

Kummankin asian tulee olla myös Hänen omiensa sydämellä yhtenä kuormana.

TILANNE Suomen Siionissa [on hyvin, hyvin ikävä](#), huolestuttava, taivaassa taatusti surun aiheuttaja.

Mikä tekee hajaantuneen kristikunnan tilanteen todella vakavaksi ovat seuraavat kaksi tekijää:

Eri ryhmien välillä ei ole kristillistä rakkautta.

Kukin ryhmä kerskailee oikealla opillansa ja kasvaa – ei rakkaudessa – vaan itsekkyydessä ja lahkohenkisessä omahyväisyydessä.

Toiseen ryhmään kuulumisen on monessa kirkossa ja herätysliikkeessä leimattu jopa pahemmalla leimalla kuin suruttomuus pelastumattomien riveissä. Kas, jälkimmäisten kohdalla on aina mahdollista kääntyminen (kunhan kääntyessä liittyy ”oikeaan” kirkkoon tai liikkeeseen). [Mutta kiintymys toiseen kirkkoon tai liikkeeseen kuin missä itse vaikuttaa on melkein kuoleman synti.](#)

Jakautumisen syyt eivät aina ole kovinkaan painavia.

Oma tieni on kulkenut Vapaakirkon ja helluntaiherätyksen luottotehtävienkin kautta kansankirkolliseen ajatteluun ja liikehdintään. Nuorisokylämme perunakellarista tehdyssä kappelissa on luterilaisen tunnustuksen mukaiset ehtoollisoikeudet. Tampereen (ja sittemmin Helsingin) piispa ja Keravan kirkkoherra valvovat hengellistä elämää nuorisokylässämme. Ja meillä on omat tutut ja rakkaat papit ja maallikkosielunhoitajat valmiina toimintaan kaikissa hengellisissä tarpeissa.

Mutta huomaa tämä: Valkean Karitsan kappeli on avoimena, kun jostakin Suomesta saapuu vaikkapa linja-autollinen nuorisokylän tukijoita, ystäviä, ja heillä on matkanjohtajana helluntaipaimen. Jos tulijat tahtovat hiljentyä omassa ehtoollisjumalanpalveluksessaan kappelissa, ei sitä mikään estä.

Jos tahtoisivat minuakin jotakin sanomaan, rukoilemaan, siunaamaan, kokisin sen suurena siunauksena – rukousvastauksena Herralta Jeesukselta Kristukselta!

JAKAUTUMISEN syyt Kristuksen ruumiissa eivät ole aina kovinkaan painavia.

Yhtenä synnä ovat ihmisten erilaiset selitykset Jumalan totuuksista.

Ei kukaan voi selityksissään tuoda esille koko kaikkea totuutta. [Koko totuus on vain Raamatussa.](#) Kaikki muut tekstit vain yrittävät selittää ja avata Raamattua.

Työhuoneessani on johtavimpien dogmaatikkojen teoksia kristillisen uskomme totuudesta. Toki on mahdollista julkaista yhteenvetoa muutaman sadan sivun niteissä. Mutta jokainen merkittävä teologi on joutunut jakamaan yhteisesityksensä pyhimmästä uskosta ainakin kahteen, joskus jopa puoleen tusinaan vahvaa ja kookasta teosta. Kun siirrytään alku-kie-liin ja ammattiteologiaan, niteitä voi syntyä lähes lukematon määrä.

Jos uskovaisten yhteys perustuisi siihen, että kaikkien tulee ajatella identtisesti samalla tavalla jokaisesta uskonkappaleen alaviitteestäkin, niin me saisimme ottaa kaiken valmiina toisilta.

Silloin me uskoisimme kirkkojen ja teologiiden valmiiksi levitettyihin oppeihin ja oikaisisimme uskomme linjat meille tarjottujen merkkien ja mallien mukaisiksi.

Me uskoisimme kirkon oppiin eikä Kristukseen.

Tiedän: tuo viimeinen lause on loukkaus joillekin. Vaan miksi niin saisi olla?

Ei ole koskaan ollut seurakuntaa, jonka jäsenet olisivat ajatelleet aivan samalla tavalla jokaisesta Raamatun totuudesta.

Jeesus ei rukoillut, että Pietari ajattelisi samalla tavalla kuin Jaakob, Johannes niin kuin Tuomas, jne.

Alkuseurakunnan kristittyjen piirissä oli niin paljon erilaista ajattelua – huomaa nyt: *ei ainoalaatuisista pelastavista totuuksista, mutta kristilliseen vaellukseen liittyvästä!* – että tarvittiin apostoli Paavalin koko vaikutusvaltaa estämään hajaantumista. Hajaantuminen eri käsitysten perusteella on inhimillistä - mutta ei toivottavaa. Ja silti. Siksi meitä on luterilaisia, ortodokseja, vapaakirkollisia, helluntailaisia.

Hajaantumisesta on ollut **paljon vahinkoa Kristuksen ruumiissa.**

Vedotaan siihen, että työtä sielujen voittamiseksi tulee tehtyä enemmän, kun on kilpailua eri liikkeitten välillä.

Ei pidä paikkaansa!

Suuri työmäärä menee kilpailevissa liikkeissä omiensa hoitamiseen siten, etteivät nämä menisi naapurien pelloille siellä siunauksia saamaan ja kolehtiansa ”toisuskoville” antamaan.

Hajanaisuutta pyritään pönkittämään sillä, että onhan Jumala jaksanut ja haluaa edelleen siunata kaikkien työtä pyhillä pelloilla.

On suuri armo, että Jumala siunaa riitelevien ja kilpailevien kristillisten piirien toimintaa – jopa suomalla herätyksiä. **Mutta varmaa on, että siunaus voisi olla paljon suurempi, jos kristityt tekisivät työtä yhdessä.**

TOMMY HICKS.

”Palavasieluinen texasilainen.”

Evankelista ns. *Voice of Healing-liikkeen* piiristä, jonka Jumala johdatti Suomeen, ja tuohon mennessä eräs kristikuntamme suurimpia, koko maan kattava evankelioimistapahtuma syntyi ja tapahtui.

Ehkä päivieni jälkeen avautuvat ne kansiot, joissa on hallussani oleva dokumentaatio

kahdesta uomasta, joilla Hicksin vierailua käsiteltiin ja pyrittiin säätelemään.

Yksi uoma oli tapahtumalle myönteinen yhteiskristillisuus.

Piispa *E. G. Gulin*, rovasti *Heimer Virkkunen*, pastori *Kosti Kankainen*, metsänhoitaja *Eino I. Manninen* – nimiluettelosta tulisi arkin mittainen, jos kaikki tapahtumassa tukijoina olleet Suomen Siionin vartijamiehet olisivat tunnustusta vastaanottamassa. Luterilaiset herätyssuunnat ja helluntaiherätys erityisesti tulee mainita.

Oli toinenkin suunta.

Tuo toinen suunta pyrki keräämään yhden kielteisen piirteen toisensa jälkeen Tommy Hicksiin liittyvästä materiaalista. Surulla seurasin Hicksin täydellisen tulkin *Kaleva Salorannan* siirtymistä pahan puhujien uomaan. Ei varmaankaan omasta innoituksestaan vaan johtuen hänelle syötetyn materiaalin vaikutuksesta.

Juttelin näistä menneistä Jumalan papin *H. P:n* kanssa. Pappi sanoi minulle: *”Raha se ratkaisi. Kuka saisi kolehdit. Kuka hyötyisi käännynnäisistä ja heidän kukkaroistaan löytyivistä kymmenyksistä ja kolehdeista. Raha se vaikutti ja ratkaisi Hicksin riidoissa.”*

On suuri armo, että Herra siunaa erimielisyyksistämme huolimatta.

Mutta varmaa on, että **siunaus voisi olla paljon suurempi, jos kristityt tekisivät työtä yhdessä.**

VALKEAN KARITSAN KAPPELISSA olen kuluttanut kymmeniä, kymmeniä tunteja pienen alttarikaiteen polvityynyjen päällä.

Olen kiittänyt Päivölän ihmeestä. Kuvasta ja Sanasta. Lasten Kultaisesta Liitosta. Monesta muusta työn hedelmästä, armosta koriin lasketusta. Ja siitä, että olen saanut olla perustamassa *SANA*-lehteä ja *Kansan raamattuseuraa*. Olla mukana *Gideoneissa*. Ja muussa.

Minulle kristittyjen yhteys on ollut tosiasia – jo silloinkin, kun suuntakristillisyydessä edelleen saarnasin julkisesti, mutta sisimmässäni yön hetkinä jouduin kamppailemaan Kristuksen Hengen kanssa **aiheena oma lahkohenkisyyteni.**

Aikani kamppailin. Ja sitten oli pakko luopua lahkohenkisyydestä.

Oli pakko sulkea rakkaaksi, oi niin rakkaaksi tullut tempelin ovi ja jättää jälkeensä suljetut leivänmurrot ja upotuskastehaudat.

Kristittyjen yhteys on tosiasia.

Kysymys ei ole siitä, että me muodostaisimme Kristukselle yhden lauman, vaan kysymys on siitä, että kristityt huomaisivat, tunnustaisivat ja **säilyttäisivät sen yhteyden, joka on olemassa Kristukseen uskovien välillä uudestisyntymisen johdosta ja perusteella.** Siihen viittaa Herran apostoli Paavali sanoessaan:

Pyrkien säilyttämään hengen yhteyden rauhan yhdyssiteellä. (Ef. 4:3)

Säilyttäminen tässä tarkoittaa samaa, kuin katsoa yhteyteen ja käyttäytyä sen mukaan.

Meidän velvollisuutemme ei ole pakkokeinoilla suojella yleisen kirkon yhteyttä eikä puolustaa sitä todisteillamme meistä ja toisista.

Velvollisuutemme on: Tunnustaa se. Uskoa se. Pitää se aina uskon silmiemme edessä. Mukautua näkymättömään Hengen todellisuuteen niin, että näkyvätkin sen huomaavat.

Kristittyjen yhteys toimii, kun se saa vaikuttaa kristityn elämään *määräävästi*.

Määräävästi!

Merkillisintä – suorastaan selittämätöntä – oli minulle se, että tuosta entiseksi tulleesta hengellisestä kodistani löytyi siskoja ja veljiä, **jotka eivät tuominneet minun lähtöäni**, vaan lupasivat hautaan saakka seistä taustallani ja rukoillen tukea kehitystäni Kristuksen ruumiin – ***yksin Kristuksen ruumiin! – julistajaksi.***

Kuvan ja Sanan hallitukseen heitä tuli joitakin. Esimerkiksi johtaja *Niilo Virtanen* ja muutamat toiset, joiden nimien mainitsemiseen tässä en ole ennättänyt lupaa kysyä.

Kaunis, suloinen, taivasta tuoksuva on myös se veljes- ja sisaryhteys ylitse kaikkien tunnustuksellisten ja kirkkopoliittisten rajojen, joka ohjaa työtä Päivölän nuorisokylässä.

Heitä sijoittui niihin toimintoihin, joissa sain olla Jumalan palvelijoitten palvelijana.

Oi, yhteys sä kaikkein pyhien...